

عنوان مقاله:

آدمی گری و یاریگری: واقعیت ها، ضرورت ها و پیشینه یاریگری (همکاری، مشارکت) در تاریخ آدمیان

محل انتشار:

فصلنامه علوم اجتماعی، دوره 8، شماره 16 (سال: 1380)

تعداد صفحات اصل مقاله: 43

نویسنده:

مرتضی فرهادی - عضو هیئت علمی دانشگاه علامه طباطبایی

خلاصه مقاله:

این رساله نخست به ضرورت حیاتی همکاری در میان جوامع انسانی و دلایل عینی و ذهنی افزونی یاریگری (همکاری، مشارکت) در میان آدمیان، نسبت به همکاری جانوران و گیاهان پرداخته است؛ و کوشیده است اثبات کند که همکاری هم مقدم بر جنگ و هم نسبت به آن، قاعده است. و اما جنگ و ستیزه در جامعه، نسبت به عمر طولانی جوامع، هم متاخر و هم استثناء است. جنگ به معنای جامعه شناسی آن متکی به همکاری است، در حالیکه وجود همکاری متکی به وجود جنگ نمی باشد. نویسنده برای اثبات نظریات خود، به مستندات مردمشناسی، تاریخ، باستان شناسی روی آورده است. مقاله حاضر با رد نظریات کسانی همچون فروید، اشتاین متز (Stein metz) بوتول (BOuth0ltl)، و داروینست های اجتماعی مانند گمپلویچ (Guimplowicz)، با کل (Backle) و فوتوریست هایی نظیر مارتی نتی (Martineti)، و به استناد نظریات کسانی همچون رالف لیتون (Ralph Linton)، لوتورنو (Letourneeu)، وان در بیژ (Derbiji)، فتب هاوز (Hbhouse)، سامنر (Summer) و کلر (Keller)... میخواهد اثبات کند که جنگ نه غریزی است و نه طبیعی و لذا نه ازلی است و نه ابدی بلکه امری است متاخر و پدیده های است فرهنگی. پس از چالش های یاد شده نویسنده به توصیف تاریخی و مردم شناختی کم و کیف همکاری در میان جوامع گردآور و نخجیرگر (شکارچی)، جوامع کشاورز و دامپرور و تمدنهای کهن چین و یونان و روم و کشورهای اروپای سنتی پرداخته و با اشاراتی به کشورهای اسلامی نوشته را به پایان می رساند.

کلمات کلیدی:

یاریگری (مشارکت؛ همکاری)؛ ضروری بودن جنگ؛ غریزی بودن جنگ؛ فرهنگی بودن جنگ؛ داروینیست های اجتماعی؛ فوتوریست ها؛ جوامع گردآور و نخجیرگر؛ جوامع کشاورز و دامدار؛ تمدنهای کهن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/684062>

